

[Miljøministeren]

salpetersyrefabrik i Fredericia, tilhørende virksomheden Superfos A/S.

Denne godkendelse er rettidigt påklaget til miljøstyrelsen af en beboer i området. Den normale virkning af en sådan klage er efter miljøbeskyttelsesloven, at opførelsen af virksomheden må stilles i bero på udfaldet af klagesagen.

I erkendelse af, at denne retsvirkning i visse tilfælde kan være urimelig, vedtog folketinget i 1978 en ændring af miljøbeskyttelsesloven, således at miljøstyrelsen under en klagesags behandling – når særlige omstændigheder taler herfor, og såfremt det i øvrigt skønnes ubetænkeligt – kan meddele tilladelse til, at byggeriet påbegyndes, uanset at selve klagesagen ikke er afsluttet.

Det er det, miljøstyrelsen nu har gjort i den konkrete sag, idet miljøstyrelsen har skønnet, at betingelserne for at meddele dispensation fra lovens hovedregel var til stede. Miljøstyrelsen har lagt vægt på virksomhedens oplysninger om, at en forsinkelse af den ny salpetersyrefabriks opførelse ville medføre tab af marked, indtjening og beskæftigelse, samt at allerede Vejle amtskommunes godkendelse kun gav mulighed for en beskedent udvidelse i totalemissionen af NO₂ målt pr. tidsenhed sammenlignet med de oprindeligt givne tilladelser i forbindelse med bygningen af de to første salpetersyrefabrikker på virksomheden.

Miljøstyrelsens afgørelse af dette spørgsmål kan efter loven ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Jeg finder ikke grundlag for at kritisere miljøstyrelsens afgørelse, og jeg vil gerne – for så vidt angår spørgsmålet om forurening af Lille Bælt – bemærke, at udvidelsen af salpetersyrefabrikken efter det for mig oplyste kun medfører udledning af kølevand.

Miljøstyrelsen har endnu ikke taget stilling til, om fabrikken og dens produktionsprocesser vil kunne godkendes efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, eller i givet fald til vilkårene for en sådan godkendelse. Ved afgørelsen heraf er styrelsen ikke bundet af den tilladelse, styrelsen allerede har givet til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder.

Til *justitsministeren* (3/9 79) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren oplyse, om det er korrekt, at livsfangen Palle Sørensen i ly af sin købmandsudlåningsvirksomhed i statsfængslet Vridsløselille handler med narkotika og er sigtet for samme? I bekræftende fald bedes også oplyst, hvor store mængder det drejer sig om, hvilke stoffer, samt givet en redegørelse for, hvordan det rent praktisk lader sig gøre at indføre narkotiske stoffer i vore fængsler.«

(Spm. nr. 1438).

Begrundelse.

Det fremgår af regeringsbladet *Aktuelt* lørdag den 1. september 1979, at livsfangen er sigtet for narkohandel inden for murene i statsfængslet i Vridsløselille.

Det hedder i artiklen, at det er noget, *Aktuelt* har erfaret. Nu er dette blad jo langtfra noget sandhedsvidne, så det må være i offentlighedens interesse at få forholdet afklaret, også set ud fra det forhold, at livsfangen Palle Sørensen har søgt udgangstilladelse.

Til ministerens orientering kan jeg oplyse, at jeg den 29. august 1979 har stillet spørgsmål nummer 1417 til ministeren for skatter og afgifter. Spørgsmålet drejer sig om købmandsudlåningsvirksomhedens opfattelse af forskellige skatte- og afgiftslove.

Besvarelse (14/9 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Den pågældende er ikke og har ikke været sigtet for handel med euforiserende stoffer. Der foreligger heller ikke oplysninger for politiet, der kan danne grundlag for en sådan sigtelse.

Til *arbejdsministeren* (3/9 79) af:

Brusvang (CD):

»Arbejdsministeren bedes oplyse, om det nogetsteds i dansk lovgivning er foreskrevet, at et tysk rederi (her Flensburg Fjord Rederi) er forpligtet til for mandskabet på et tysk skib at slutte kollektivt overenskomst med en dansk fagforening, herunder endvidere, om det nævnte rederi har indgået en normal kajpladsaftale med danske havnemyndigheder og har betalt de foreskrevne afgifter, samt om rederiets virksomhed på nogen måde er ulovlig efter dansk ret.«

(Spm. nr. 1439).